

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 lipca 2007r. powódka A. G. (obecnie A. E.) wniosła o uzgodnienie stanu prawnego ujawnionego w księdze wieczystej KW (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Zgierzu dla nieruchomości podłożonej w Z., przy ul. (...) z rzeczywistym stanem prawnym poprzez:

1. wpisanie w dziale II powołanej księgi wieczystej powódki w miejsce pozwanego Przedsiębiorstwa Produkcyjna – Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki (...) w Z. (obecnie w W. - dalej oznaczonego, jako MG), jako użytkowniczkii wieczystej działek gruntu oraz właściciela budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość;

2. wykreślenie z działu IV wskazanej księgi wieczystej hipotek przymusowych wpisanych kolejno na rzecz pozwanych: Gminy M. Z. w dniu 3 listopada 2004r., Skarbu Państwa – Starosty Powiatu (...) wpisanej w dniu 3 sierpnia 2005r, Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wpisanej w dniu 7 listopada 2005r., Urzędu Skarbowego w Z. wpisanej dniu 7 sierpnia 2006r. i Zakładu (...) n (...) I Oddział w W. Inspektorat W. O. wpisanej w dniu 15 listopada 2006r.

Do pozwu załączone zostało oświadczenie Przedsiębiorstwa Produkcyjna – Handlowego (...) Spółka z o.o.” Spółki (...) w W. reprezentowanej przez Prezesa Zarządu – ojca powódki K. G. – złożone w formie aktu notarialnego z dnia 16 lutego 2007r., uznające nieważność umowy z dnia 19 lutego 2003r. przenoszącej przedsiębiorstwo powódki i poświadczającej wydanie powódce składników tegoż przedsiębiorstwa. Nadto pełnomocnik powódki złożył oświadczenie pozwanej spółki (...) (również reprezentowanej przez ojca powódki K. G.) z dnia 27 czerwca 2007r. o wyrażeniu zgody na wykreślenie pozwanej z działu II przedmiotowej księgi i wpisanie w jej miejsce A. G..

Pozwana Gmina M. Z. wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana wskazała, że zgłoszone roszczenie zmierza jedynie do uniknięcia przez pozwaną Spółkę (...) odpowiedzialności za zobowiązania egzekwowane przez komornika i jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, w szczególności z zasadą uczciwości, zaufania i pewności obrotu handlowego.

Pozwane przedsiębiorstwo (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. również wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, iż jego jedynym celem jest udaremnienie egzekucji wszczętej z majątku spółki (...).

Skarb Państwa – Starosta Powiatu (...) uznał powództwo i wniósł o nieobciążanie go kosztami procesu.

Skarb Państwa – Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. Inspektorat W. O. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że działania związane z przedmiotową nieruchomością były podejmowane faktycznie między osobami z najbliższej rodziny, a ewentualne uchybienia były celowe i miały umożliwić uniknięcie odpowiedzialności za zobowiązania.

Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2009r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

A. G. prowadziła od 15 września 1995r. działalność gospodarczą pod nazwą (...). W dniu 30 września 1999r. A. G. udzieliła matce H. G. pełnomocnictwo w formie aktu notarialnego do nabywania i zbywania wszelkich nieruchomości oraz własnościowych spółdzielczych praw do lokali mieszkalnych i użytkowych, a także prawa użytkownika wieczystego nieruchomości, rzeczy ruchomych i praw majątkowych – od dowolnych osób, za cenę i na warunkach według uznania ustanowionego pełnomocnika.

K. G. w dniu 22 września 1999r. darował A. G. prawo użytkowania wieczystego dziewięciu nieruchomości wraz z prawem własności budynków i urządzeń w tym prawo użytkowania wieczystego księgą wiedzy gruntu o numerze ewidencyjnym (...) wraz z prawem własności budynku i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość objęte prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Zgierzu księgą wieczystą Kw. (...).Przedmiotem darowizny była również działka (...) objęta księgą wieczystą Kw. (...), która według § 1 pkt nie była zabudowana w przeciwieństwie do działki (...).

W dniu 6 grudnia 2002r. w kancelarii notarialnej w Ł. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników Przedsiębiorstwa Produkcyjna – Handlowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialności” Spółki (...) w Z., na którym A. G. była reprezentowana przez matkę H. G., która jako przewodnicząca Zgromadzenia stwierdziła, że Zgromadzenie jest zdolne do podejmowania uchwał pomimo zwołania go bez zachowania wymogów formalnych, bowiem cały kapitał zakładowy jest reprezentowany i nikt nie zgłosił sprzeciwu, co do odbycia zgromadzenia i porządku obrad. Zgromadzenie podjęło uchwałę o podwyższeniu kapitału zakładowego Spółki z kwoty 13.800.000 zł do 59.978.500 zł przez utworzenie 92.357 nowych akcji serii (...) i pokryciu podwyższonego kapitału w całości wkładem niepieniężnym w postaci samobilansującej się części przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c, prowadzonego w ramach wpisu do ewidencji działalności gospodarczej A. G. pod nazwą (...), obejmującej ogół praw majątkowych i niemajątkowych, w szczególności prawo użytkowania wieczystego działki nr (...) w Z. przy ul. (...) oraz prawo własności budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość. Uchwalono także, że wszystkie akcje serii (...) zostaną objęte przez A. G.. Uchwała została podjęta w głosowaniu jawnym jednogłośnie po zapoznaniu się z opinią biegłego rewidenta dotyczącej wnoszonego aportu oraz opinią Komplementariusza Spółki, uzasadniającej objęcie akcji przez A. G. interesem spółki wynikającym z zagwarantowania jej dynamicznego rozwoju po wniesieniu aportu. Podjęta została również uchwała o zmianie statutu związanej z podwyższeniem kapitału i emisją nowych akcji. W protokole nie wskazano pełnomocnictwa, z którego wynikało umocowanie H. G. do reprezentowania córki, jako akcjonariuszki.

Przed podjęciem wskazanej uchwały sporządzony został bilans Zakładu w Z. (...) celem wyceny, z którego wynika, iż nakłady inwestycyjne w (...) zakładzie czynione były przez (...) Sp. z o.o. „SKA i wydzierżawione na podstawie umowy z dnia 15 października 2002r.

W wykonaniu wskazanej uchwały i zobowiązania do wniesienia aportu w dniu 19 lutego 2003r. H. G. działająca w imieniu i na rzecz A. G. na podstawie pełnomocnictwa z dnia 30 czerwca 1999r. przeniosła na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjna – handlowego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” Spółki (...) w Z. samobilansująca się, zorganizowaną część przedsiębiorstwa (...) obejmującą prawo użytkowania wieczystego działki gruntu o numerze 281 wraz z prawem własności budynków i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość objęte prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Zgierzu księgą wieczystą KW (...), a spółka wyraziła zgodę na to przeniesienie.

A. G. objęta akcje pokryte wniesionym aportem, a sąd rejestrowy zarejestrował zmianę statutu i podwyższenie kapitału Spółki (...) postanowieniem dnia 19 grudnia 2002r.zaś wydanie przedsiębiorstwa nabywającej spółce nastąpiło przed zawarciem umowy z dnia 19 lutego 2003r.

W dniu 4 marca 2003r. Sąd Rejonowy Zgierzu wpisał w dziale II księgi wieczystej KW (...) w miejsce A. G. Przedsiębiorstwo Produkcyjna – Handlowe „MG Spółka z oo.” Spółkę (...) w Z., jako użytkownika wieczystego gruntu oraz właściciela budynków i urządzeń stanowiących odrębną własność.

W dniu 21 sierpnia 2003r., po zarejestrowaniu podwyższenia kapitału Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie pozwanej Spółki (...) dokonało zmiany uchwał tegoż Zgromadzenia z dnia 6 grudnia 2002r. wskazując, że objęcie akcji i pokrycie kapitału aportem dopiero nastąpi.

Przeciwko pozwanej Spółce (...) od 2002 r. toczy się kilkadziesiąt postępowań egzekucyjnych, w toku, których Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Zgierzu C. K. dokonał zajęcia wskazanych praw Spółki ujawnionych w Kw. (...), wpis wzmianki o wszczęciu egzekucji został dokonany w dniu 4 marca 2003r.

Po ujawnieniu pozwanej w dziale II księgi wieczystej na wniosek wierzycieli w dziale IV księgi wieczystej Kw. (...) wpisane zostały następujące hipoteki przymusowe:

1.hipoteka przymusowa w kwocie 171.689,40 Zł z tytułu należności głównej na rzecz Gminy M. Z. z tytułu zaległego podatku od nieruchomości wpisana na podstawie wniosku z dnia 3 czerwca 2004r. w dniu 3 listopada 2004r.;

2.hipoteka przymusowa w kwocie 5880 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania w kwocie 1200 zł na rzecz Skarbu Państwa – Starosty Powiatu (...) z tytułu należności zasądzonych nakazem zapłaty Sadu rejonowego w Zgierzu w sprawie Inc. 242/04, Wpisana na podstawie wniosku z dnia 21 lipca 2005r. w dniu 3 sierpnia 2005r.,

3.hipoteka przymusowa w kwocie 50.000 zł z odsetkami ani rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. z tytułu zabezpieczenia należności wynikających w ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie XGC 1221/03 wpisana na podstawie wniosku z dnia 28 września 2005r. w dniu 7 listwa dniu 7 opada 2005r..

4.hipoteka przymusowa w kwocie 17.604,35 Zł na rzecz Skarbu Państwa – Urzędu Skarbowego w Z. z tytułu zaległości podatkowych wpisana na podstawie wniosku z dnia 14 czerwca 2006r. wpisana w dniu 7 sierpnia 2006r.,

5.hipoteka przymusowa kaucyjna do sumy najwyższej 984.566,06 Zł z odsetkami na rzecz Skarbu Państwa – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. Inspekt wart W. O. celem zabezpieczenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i fundusz Gwarantowanych świadczeń pracowniczych za okres od grudnia 2002r., do maja 2006r., wpisana na podstawie wniosku dnia 6 listopada 2006r, w dniu 15 listopada 2006r.

A. G. w piśmie z dnia 15 grudnia 2006r. skierowanym do Zarządu Komplementariusza pozwanej Spółki (...) odmówiła potwierdzenia czynności dokonanej w jej imieniu przez matkę H. G. w postaci przeniesienia przedmiotowego przedsiębiorstwa.

W dniu 16 lutego 2007r. K. G. działający, jako Prezes zarządu Spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. – Komplementariusza pozwanej Spółki (...) w obecności A. G. oświadczył, że uznając nieważność umowy z dnia 19 lutego 2003r. przenoszącej na Spółkę prawo wieczystego użytkowania działki gruntu 281 położonej w Z. przy ul. (...) oraz ładność stanowiących odrębną nieruchomość budynków i urządzeń objętych księgą wieczystą KW (...) Sądu rejonowego w Zgierzu spowodowaną błędem istotnym, uchyleniem się od skutków oświadczenia woli i odmową potwierdzenia czynności przez A. G. wydał A. G. prowadzącej działalność pod nazwą (...) w dniu 15 grudnia 2006r., samobilansującą się część Przedsiębiorstwa obejmującą w szczególności wskazane prawa do nieruchomości, a A. G. tę część przedsiębiorstwa przyjęła.

W dniu 30 grudnia 2008r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał wyrok w sprawie XX Gc 848/07 z powództwa A. G. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjna Handlowemu (...) Spółka z o.o.” Spółce (...) w W. nakazującej pozwanej wydanie na rzecz powódki samofinansującej się zorganizowanej części przedsiębiorstwa prowadzonego na podstawie wpisu do ewidencji gospodarczej w ramach działalności przez A. G. (...) Zakład w Z., w szczególności prawo wieczystego użytkowania działki gruntu 281 położonej w Z. przy ul. (...) oraz własność stanowiących odrębną nieruchomość budynków i urządzeń objęte księgą wieczystą KW (...) Sadu rejonowego Zgierzu i ruchomości będące przedmiotem egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu C. K..W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia sąd uznał, że umowa przeniesienia przedsiębiorstwa (...) z 19 lutego 2003r. była nieważna z powodu przekroczenia granic pełnomocnictwa przez H. G.. Wyrok oparty na uznaniu powództwa został opatrzony rygorem natychmiastowej wykonalności, a uprawomocnił się w dniu 17 marca 2009r.

Przedsiębiorstwo Produkcyjna Handlowe (...) Spółka z o.o.” Spółka (...) z siedzibą w Z. (obecnie w W.) poważała za przekształcenia Spółki jawnej (...) Sp. Z o.o. „ Z siedzibą w Z. na podstawie uchwały wspólników z dnia 5 września 2002r. Komplementariuszem Spółki jest od początku Przedsiębiorstwo Produkcyjna – Handlowe (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której zarząd uprawniony jest do reprezentacji pozwanej Spółki. Od momentu

powstania spółki (...) była jedyną wspólniczką komplementariusza do dnia 26 marca 2004r. , kiedy to utraciła jeden z 20 udziałów. Jedynym członkiem zarządu spółki komplementarnej do 13 stycznia 2003r. była H. G., w okresie od 16 lutego 2004r. do 3 października 2007r. był K. G. , a od 26 marca 2004r. H. G. była jej prokurentem. K. G. jest ojcem A. G. , a H. G. jej matką.

Przed podwyższeniem kapitału zakładowego Przedsiębiorstwa Produkcyjna Handlowego (...) Spółka z o.o. , Spółki (...) z dnia 6 grudnia 2002r. A. G. posiadała osobiście 27.462 akcje pozwanej spółki (...) Spółki z o.o. , której A. G. była jedyną wspólniczką posiadała 69 akcji „a” „K..

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego Sąd I instancji wywiódł, że powództwo nie jest zasadne, bowiem nie zostały wykazane przesłanki opisane dyspozycją art. z art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity Dz.U. 124, Poz. 1361 z 2001r.) i oddalił powództwo jako bezzasadne.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniosła powódka.

Skarżąca zarzuciła rozstrzygnięciu:

I. obrazę przepisów kodeksu postępowania cywilnego, kodeksu cywilnego oraz ustawy kodeksu spółek handlowych i innych ustaw:

- art. 233 § 1 k.p.c., gdyż Sąd I instancji rażąco naruszył ustanowioną w wymienionym przepisie ocenę dowodów i faktów, która okazała się rażąco wadliwa i oczywiście błędna, a także Sąd I instancji naruszył art.233 § 1 k.p.c. Gdyż ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie nie przeprowadzenia dowodów i nie uwzględnienia wszechstronnego rozważania zebranego materiału sprawie sygn.. akt IC 269/07, a w szczególności Sąd pominął dowody i fakty z wysuwanych przez powoda w procesie twierdzeń, co do stanu faktycznego, z którego wywodzi swoje roszczenia;

- art. 98 k.c. poprzez przyjęcie, że pełnomocnictwo dla H. G. do zawarcia umowy z dnia 19 lutego 2003r. było prawidłowe;

- art. 17 § 1 ustawy kodeks spółek handlowych poprzez przyjęcie, umowa ze nabycie przedsiębiorstwa przez pozwaną spółkę była ważna i skuteczna,

- art. 2 § 2 ustawy Prawo o notariacie w zw. z art. 244 § 1 k.p.c. W zw. z art. 96 k.c. W zw. z art. 95 § 2 k.c. w zw. z art. 55¹ k.c. I art. 55² k.c., poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że pełnomocnictwo z dnia 30 czerwca 1999r. spisane w formie aktu notarialnego, które nie zawierało w swojej treści słowa przedsiębiorstwo upoważniało do zbycia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ k.c. i art. 55² k.c.;

- art. 214 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 5 k.p.c., gdyż Sąd I instancji rozpoznał sprawę i zamknął rozprawę z rażącym naruszeniem art. 224 § 1 zda. 2 zdanie drugie nie udzielając głosu stronie powodowej i wydał wyrok w nieobecności pełnomocnika powoda, który przed terminem rozprawy wniósł o jej odroczenie;

- art. 233 § 1 k.p.c. W zw. żart. 5 K.c. poprzez błędne ustalenie, że w procesie o uzgodnienie treści księgi wieczystej o sygn. akt IC 269/07 powód naruszył art. 5 k.c.

W konkluzji skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie żądni pozwu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I insynuacji do ponownego rozpoznania.

W roku 2010r. po wydaniu wyroku przez Sąd I w rozpoznawanej sprawie powódka reprezentowana przez ojca K. G. wytoczyła powództwo przed Sądem Okręgowym w Warszawie skierowane przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno – Handlowemu (...) Spółce z ograniczona odpowiedzialnością „ Spółce (...) z siedzibą w W. w sprawie sygn. akt XX GC 37/10 ustalenie nieważności umowy z dnia 19 lutego 2003r., będącej podstawą wpisu w księdze wieczystej.

Wyrokiem zaocznym wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 kwietnia 2010r. na skutek uznania powództwa Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił zadanie pozwu (wyrok-k.638).

Postanowieniem z dnia 11 marca 2011 r. Sąd Okręgowy w Łodzi powiadomił o toczącym się postępowaniu Prokuratora Okręgowego w Łodzi (postanowienie –k. 687).

Prokurator Okręgowy w Łodzi wstąpił do udziału w sprawie (protokół rozprawy –k. 777).

Z uwagi na to, że pozwana Spółka utraciła organy , które mogłyby ją reprezentować w postępowaniu sądowy, postępowanie apelacyjne zostało zawieszona postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2011r

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2014r., dokonano wpisu do rejestru przedsiębiorców danych Prezesa Zarządu pozwanej Spółki (...) (notatka –k.963, odpis KRS –k.1458).

Wobec ustania przyczyny zawieszenia postępowania postanowieniem z dnia 3 października 2018r., Sąd Okręgowy podjął zawieszona postępowanie w sprawie .

Na rozprawie w dniu 3 lipca 2018r. pełnomocnik Gminy M. Z. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Łodzi wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji, Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Ustalenia stanu faktycznego poczynione przez Sąd I instancji, Sąd Okręgowy przyjmuje za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania.

W szczególności całkowicie bezzasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd I instancji zasady swobodnej oceny dowodów opisanej dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. zgodne z którą sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania , na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wbrew wywodom skarżącej, Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wskazał dowody, na których oparł ustalenia stanu faktycznego, wskazał także przyczyny dla których niektórym dowodom nie dał wiary bądź je pominął i ocena ta nie jest sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania , jest spójna i logiczna oraz konsekwentna.

Brak jest podstaw do twierdzenia, że Sąd I instancji naruszył przepis art. 244 § 1 k.p.c. Zgodzić należy się z Sądem I instancji , że załączony do akt wypis umowy darowizny z 1999r. dokonanej na rzecz A. G. oraz wypis protokołu Walnego Zgromadzenia z dnia 6 grudnia 2002r. są dowodem na to , co zostało w nich urzędowo potwierdzone. To na powódce jako zaprzeczającej faktom wynikającym jednoznacznie z tych dokumentów spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności , z których wywodziła skutki prawne. Bierność pozwanej Spółki (...) w udowodnieniu swoich praw do przedmiotowej nieruchomości jako zajętej w toku egzekucji sądowej i nie przedstawienie księgi protokołów Walnego Zgromadzenia z dnia 6 grudnia 2002r. nie pozwala przyjąć, że H. G. nie dysponowała stosownym pełnomocnictwem i nie jest ono złożone do księgi protokołów Walnego Zgromadzenia .Pozwana Spółka miała w dacie tego Zgromadzenia jedynie trzech akcjonariuszy , a ich akcje były imienne. A. G. była nie tylko akcjonariuszka spółki , ale również jedyną współniczką jej komplementariusza, a H. G. była wówczas Prezesem jednoosobowego Zarządu (...) Spółki z o.o. Nie jest możliwe, aby uczestniczący w Zgromadzeniu nie wiedzieli kto jest umocowany do jej reprezentowania. Zgodzić należy się z Sądem I instancji, że skoro jednogłośnie wybrano H. G. na Przewodniczącą Zgromadzenia i pozostawiono w jej rękach czuwanie nad prawidłowością jego zwołań i jego zdolnością do podejmowania uchwał , to musiało być

dla wszystkich pewnym, że jest ona uprawniona do zastępowania powódki. Nawet uchybienie notariusza polegające na niewskazaniu w protokole źródła umocowania świadczy o tym, że było ono oczywiste i nie budziło jakichkolwiek wątpliwości.

Powódka ani jej pełnomocnicy nie zgłosili żadnego wniosku o przesłuchanie świadków ani stron, a twierdzenia strony powodowej udowodnione były jedynie za pomocą dokumentów.

W ocenie Sądu Okręgowego nie doszło w rozpoznawanej sprawie do naruszenia art. 365 k.p.c.

Wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie zarówno z 30 grudnia 2008 r. (XX Gc 848/07 jak i z 14 kwietnia 2010 XX Gc 37/10) nie stały na przeszkodzie w oddaleniu żądania pozwu w sprawie niniejszej.

Po pierwsze dlatego , że w obu tych postępowaniach inaczej była ukształtowana podmiotowo strona pozwana, niż w niniejszej sprawie.

Nadto, wyrok w sprawie XX Gc 848/07 w sentencji nie odnosił się do ważności umowy stanowiącej podstawę wpisu w księdze wieczystej objętego żądaniem pozwu.

Natomiast postępowanie w sprawie XX Gc 37/10 zostało wszczęte na skutek pozwu powódki złożonego już po wydaniu orzeczenia przez Sąd I instancji w sprawie niniejszej i po złożeniu apelacji przez powódkę , a więc w toku postępowania w sprawie niniejszej . Orzeczenie zapadło na posiedzeniu niejawnym, przy czym oparte zostało na oświadczeniu pozwanej Spółki reprezentowanej przez K. G. o uznaniu żądania powódki, bez praktycznie żadnego postępowania dowodowego. Działania powódki podjęte były w ewidentnym porozumieniu z pozwaną Spółką i miały na celu uniemożliwienie wierzycielom hipotecznym obrony swoich praw, w sytuacji gdy powódka wystąpiła przeciwko Spółce (...) , w której dysponowała 99,9 % udziału w zyskach i był jedyną współniczką jej komplementariusza.

Strony postępowania w sprawie XX GC 37/10 doskonale wiedziały o toczącym się postępowaniu przez sądem I instancji w Sądzie Rejonowym w Zgierzu, gdzie poddana był ocenie ważność czynności stanowiącej podstawę wpisu w księdze wieczystej i zataiły tę okoliczność przed Sądem Okręgowy w Warszawie. Wytaczając powództwo w sprawie XXGC 37/10 powódka wiedziała o wyniku oceny czynności prawnej przenoszącej własność prawa użytkowania wieczystego gruntu i własności budynków dokonanej przez Sad Rejonowy w Zgierzu, zarówno powódka jak i pozwana Spółka wiedziały , że postępowanie to jest w toku.

Bezzasadny jest także zarzut naruszenia prawa powódki do obrony swoich praw przed Sądem I Instancji.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji zasadnie nie uwzględnił kolejnego wniosku pełnomocnika powódki K. G. o odroczenie rozprawy wyznaczonej na dzień 13 maja 2009r. , bowiem mimo wcześniej składanych zwolnień lekarskich ze wskazaniem dyskpatii lędźwiowej, K. G. stawał się w sądzie poza terminami rozpraw i przebywał w sekretariacie I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Zgierzu dłuższy czas w pozycji siedzącej i to w czasie trwania niezdolności do stawiania się w sądzie oznaczonej na dwa miesiące od dnia wystawienia zaświadczenia lekarskiego ((notatka urzędowa z dnia 21 listopada 2008r. i z dnia 20 stycznia 2009r. k. 310 i 414).

Nadto, wobec zgłoszenia wszelkich zarzutów i wniosków w obszernych pismach oraz braku jakichkolwiek wniosków dowodowych wymagających obecności pełnomocnika powódki przy postępowaniu dowodowym , brak jest podstaw do twierdzenia , że powódka pozbawiona była możliwości obrony swoich praw.

Także w apelacji powódka także nie wskazała w jakim zakresie niestawiennictwo jej pełnomocnika uniemożliwiło przeprowadzenie postępowania dowodowego, bowiem żadne nowe dowody nie zostały wskazane.

Zgodzić należy się także z Sądem I instancji i w tym zakresie, że uznanie powództwa przez Skarb Państwa – Starostę (...) w odnoszącym się do niego zakresie, nie uzasadniało uwzględnienia w tej części powództwa, bowiem nie zmieniało oceny jego zasadności. Fakt, że zabezpieczona sporną hipoteką wierzytelność została spłacona, zobowiązuje pozwanego do wydania dłużnikowi dokumentu umożliwiającego jej wykreślenie.

Brak jest także podstaw do stawiania Sądowi I Instancji zarzutu naruszenia prawa materialnego.

Powódka swoje roszczenie w niniejszej sprawie oparła o regulację zawartą w art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity Dz.U. 124, poz. 1361 z 2001r.).

W toku postępowania przez Sądem I instancji powódki wywodziła, że twierdzenie o przysługującym jej nieprzerwanie od 1999r. prawie użytkowania przedmiotowej działki i prawie własności budynków i urządzeń miało znajdować uzasadnienie w przepisach kodeksu spółek handlowych oraz przepisie art. 61 § 2 kodeksu handlowego (Dz.U. Z dnia 30 czerwca 1934 r. z późna., zm.), których naruszenie miało być przyczyną bezwzględnej nieważności umowy z dnia 19 lutego 2003r., przenoszącej te praw na pozwaną Spółkę (...).

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji zasadnie nie dał wiary twierdzeniom powódki w tym zakresie, że H. G. nie była umocowana do reprezentowania jej w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółki (...) z dnia 6 grudnia 2002r. oraz , że nie był wówczas reprezentowany cały kapitał zakładowy.

Jak wynika z materiału – protokołu z Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia, akcjonariusze zapoznali się z opinią biegłego rewidenta, badającego sprawozdanie dotyczące aportu wnoszonego w zamian za akcje w podwyższonym kapitale, a w uzasadnieniu podjętej uchwały o podwyższeniu kapitału zakładowego i emisji akcji serii (...) oraz ich objęciu przez A. G. wskazano, iż zgromadzenie jednogłośnie podejmując uchwałę nr 1 stwierdziło po zapoznaniu się z opinią komplementariusza, że jest ona podjęta w interesie Spółki, a skierowanie emisji nowych akcji do A. G. i wniesienie przedmiotowego aportu gwarantuje spółce możliwość dynamicznego rozwoju. Wynika z tego jednoznacznie, że pomimo braku wyraźnego skazania w porządku obrad kwestii prawa poboru nowych akcji była ona porządkiem obrad objęta, sposób ustalenia wartości nowych akcji wynikał ze sprawozdania, a zasadność ograniczenia prawa poboru części akcjonariuszy był przedmiotem ich analizy przez jednomyślną decyzję o podjęciu uchwały o zaprotokołowanej treści, jako służącej interesom spółki.

Rację ma Sąd I instancji i w tym zakresie, że interes spółki nie musi być utożsamiany z interes wszystkich akcjonariuszy. Obowiązek sporządzenia opinii zarządu (uzasadniającej powody wyłączenia lub ograniczenia prawa poboru – art. 433 § 2 k.s.h.) Jest wyrazem prawnego domniemania nielegalności pozbawienia akcjonariuszy prawa poboru, z czego wynika również przesunięcie ciężaru udowodnienia przeciwieństwa na zarząd spółki. Opinia taka została akcjonariuszom przedstawiona, co jednoznacznie wynika z uzasadnienia zawartego w protokole Zgromadzenia. Pomimo, zatem formalnego uchybienia przepisowi art. 433 k.s.h. wymagającego zamieszczenia w porządku obrad kwestii ograniczenia praw poboru nowych akcji (mającemu zastosowanie do pozwanej Spółki (...) na mocy art. 126 § 1 pkt2 k.c.) wymagającego zamieszczenia w protokole porządku obrad kwestii ograniczenia prawa poboru nowych akcji, Sąd I instancji prawidłowo uznał , że nie miało ono wpływu na treść uchwały i nie spowodowało naruszenia praw akcjonariuszy , czego dowodem było niezaskarżenie uchwały nie tylko w określonym terminie ale również w dalszych latach.

Sąd Okręgowy podziela także pogląd zaprezentowanym przez Sąd Najwyższy, zgodnie którym art. 425 §1 k.s.h. stosuje się do uchwał podjętych z naruszeniem ustawowych wymagań proceduralnych, jeżeli naruszenie to mogło mieć istotny wpływ na rość uchwał (wyrok SN z 5 lipca 2007r. w sprawie II CSK 163/07 opublikowany w OSNC 2008/9/104).

W ocenie Sądu Okręgowego, dopuszczalne jest wyłączenie prawa poboru niektórych akcjonariuszy w interesie spółki.

Zachowany został wymów żart. 431 k.s.h. dokonania zmiany statutu spółki po podwyższeniu kapitału. Nadto, władze pozwanej Spółki potwierdziły objęcie przez nią akcji a podwyższenie kapitału zakładowego i związana z tym zmiana statutu pozwanej została zarejestrowane przez sad rejestrowy. Poddanie przedmiotowych uchwał kontroli sądu rejestrowego i rejestracja podwyższenia kapitału w wyniku kontroli pozytywnej ma charakter sanujący ewentualne uchybia formalne e przy ich podjęciu. W konsekwencji uchwały w wyniku których doszło do objęcia akcji i podwyższenia kapitału uznać należy za ważne.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do uznania nieważności uchwał z dnia 6 grudnia 2002r., a zatem nie można mówić o braku podstawy (causa) zawarcia w dniu 19 lutego 2003r. umowy przeniesienia własności zorganizowanej części przedsiębiorstwa (...) mającej powodować tym samym nieważność zwartej umowy w myśl art. 156 k.c.

Zarzut naruszenia art. 61 § 2 k.h. Jest całkowicie bezzasadny.

Jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji, A. G. prowadziła, jako osoba fizyczna działalność gospodarczą wpisaną do ewidencji działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 36 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 20 sierpnia 1997r. (J.t.Dz.U.07.168.1186 ze zm.) przewidywał możliwość rejestracji osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, a tym samym możliwe było uzyskanie przez powódkę strusi „kupca rejestrowego „i udzielenie prokury. Nie oznaczało to jednak, że powódka ujawniła się w KRS-ie, a tym bardziej, że ustanowiła jakiegokolwiek prokurenta do prowadzenia swoich spraw, jako przedsiębiorcy. Powódka nawet nie podnosiła, że udzieliła matce prokury, podczas gdy powołany przez nią przepis art.62 § 2 k.h. Odnosił się do szczególnego rodzaju pełnomocnictwa handlowego. Tym samym wskazany przepis nie może decydować o uznaniu działania H. G. przy zawarciu umowy z dnia 19 lutego 2003r. za nieuprawnione.

Zgodzić należy się także z Sądem I instancji, że wbrew twierdzeniom pełnomocnika powódki okoliczność, iż w dacie udzielenia matce pełnomocnictwa z dnia 30 czerwca 1999r. nie była ona jeszcze użytkowniczką wieczystą przedmiotowej nieruchomości nie oznacza, że umocowanie nie mogło obejmować zbycia praw do tejże nieruchomości. Z treści pełnomocnictwa wynikało, że A. G. udzieliła matce H. G. pełnomocnictwa do nabywania i zbywania wszystkich nieruchomości oraz własnościowych spółdzielczych praw do lokali mieszkalnych i użytkowych oraz prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, rzeczy ruchomych i praw majątkowych – od dowolnych osób, za cenę i ani warunkach uznania ustanowionego pełnomocnika. Skoro pełnomocnictwo to udzielone we właściwej formie aktu notarialnego, nie zawierało żadnego ograniczenia czasowego i nie mówiło o nieruchomościach, do których mocodawczyni miała prawo w dacie jego udzielenia i nie zostało odwołane do dnia 19 lutego, to uznać należy, że H. G. była w tej dacie uprawniona do przeniesienia na (...)” (...) Spółka z o.O.”SKA prawa użytkowania wieczystego działki (...) i własności budynków stanowiących odrębną nieruchomość, nabytych przez A. G. w drodze darowizny we wrześniu 1999r.

Nawet, gdyby uznać, że przeniesienie tych praw bez jednoczesnego umocowania do zbycia przedsiębiorstwa (...) w Z. było nieuprawnione w świetle at. 99 § 1 k.c. w zw.z art. 75¹ k.c., to nie oznacza jeszcze, że oświadczenie H. G. w tym zakresie nie wywołało skutków prawnych wynikających z umowy z dnia 9 marca 2002r.

Nie sposób zgodzić się ze skarżącą, że Sad I instancji naruszył art. 5 k.c. Wyłączenie stosowania klauzul generalnych z art.5 k.c. w sprawach o uzgodnienie treści księgi nieczystej z rzeczywistemu stanem prawnym nie odnosi się do tych działań stron, które mają być podstawą ustalenia stanu prawnego nieruchomości, a jedynie do samego żądania uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

Zarzut sprzeczności działań powódki z zasadami współzycia społecznego zgłoszony przez pozwaną Gminę M. Z. nie dotyczył samego wytoczenia powództwa, ale oświadczenia A. G. obejmującego odmowę potwierdzenia czynności dokonanych w jej imieniu na Walnym Zgromadzeniu z dnia 6 grudnia 2002r. oraz w szczególności umowy przeniesienia przedsiębiorstwa z dnia 19 lutego 2003r.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd zaprezentowany przez Sąd I Instancji, że odmowa poświadczenia czynności dokonanej z przekroczeniem zakresu umocowania, jest już wykonaniem prawa i w razie jej skuteczności nie tylko rodzi odpowiedzialność „pełnomocnika”, ale również obowiązek drugiej strony czynności do zwrotu tego, co w wyniku nieważnej ostatecznie czynności uzyskała. Oczywiście jest, zatem możliwość zastosowania klauzuli genere lanej w postaci zgodności oświadczenia o odmowie potwierdzenia czynności z zasadami współzycia społecznego.

Nie wyklucza również zastosowania art. 5 k.c. fakt, że zakwestionowane oświadczenie powódki odnosi się bezpośrednio do jej praw do nieruchomości w postaci użytkowania wieczystego działki i prawa własności budynków.

Rację ma Sąd I instancji, że przy ocenie zachowania powódki, w szczególności odmowy potwierdzenia przez nią nieczynności dokonanych w jej imieniu przez matkę H. G. w kontekście naruszenia przez powódkę zasad współzycia społecznego bardzo ważne jest poszanowanie kontrahentów i dotrzymywanie zawartych z nimi umów, uczciwość w prowadzeniu działalności gospodarczej z naciskiem na uczciwość przy regulowaniu należności z niej wynikających. Niewątpliwie nie jest również akceptowane wykracanie w jakikolwiek sposób przeciwko potwierdzonym prawom wierzycieli i unikanie odpowiedzialności za zobowiązania choćby odbywało się w granicach obowiązujących przepisów.

W ocenie Sądu Okręgowego w świetle zasad współzycia społecznego istotne jest, że rozmywania się odpowiedzialności za długi osób wykorzystujących dopuszczalne formy działalności gospodarczej do czerpania zysków przy często absolutnym braku odpowiedzialności za zobowiązania musi budzić społeczny sprzeciw.

W toku postępowania przed Sądem I instancji powódka podniosła, że nie można czynić jakichkolwiek zarzutów w związku z niniejszą sprawą jej ojcu K. G., który reprezentował ją przed Sądem I instancji, bowiem w dacie podwyższenia kapitału pozwanej spółki (...) i zbycia przedsiębiorstwa nie był ani akcjonariuszem ani współnikiem ani też członkiem zarządu którejkolwiek ze spółek (...). Jest jednak powszechnie wiadomym, że był on od początku animatorem całej działalności firm funkcjonujących w (...) na terenie kompleksu produkcyjnego w Z. przy ul. (...) począwszy od spółki jawnej (...). Trzeba mieć na uwadze, że H. G. i K. G. są najbliższą rodziną uczestniczącą w poszczególnych okresach w działalności powołanych przez K. G. spółek albo, jako ich udziałowcy albo członkowie władz. Zarówno w dacie podjęcia uchwał z dnia 6 grudnia 2002r. o podwyższeniu kapitału i zmianie statutu pozwanej Spółki (...) jak i w dacie przeniesienia własności przedsiębiorstwa, A. G. w istocie skupiała w swoich rękach majątek obu stron transakcji, jako użytkowniczka wieczysta nieruchomości z jednej strony oraz akcjonariuszka posiadająca 99,9% udziału w zyskach pozwanej Spółki (...) i jedyna współniczka jej komplementariusza (...) Spółki z o.o.. W świetle materiału dowodowego zebranego w sprawie oczywistym jest, że powódka wiedziała o dokonaniu wszystkich czynności, których prawną skuteczność kwestionuje w toku postępowania w rozpoznawanej sprawie. Nie sposób przyjąć, że powódka przez kilka lat nie zauważyła zniknięcia przedsiębiorstwa o wartości ponad 46.000.000 zł. Wpis pozwanej spółki (...) do księgi wieczystej Kw. (...) jest prawomocny. A. G. wiedziała o dokonanych wpisach, co jednak nie spowodowała jego zaskarżenia przez powódkę.

Zgodzić należy się w pełni z Sądem I instancji, że jest wręcz niemożliwe, by z racji powiązań rodzinnych powódka nie wiedziała również o toczących się wobec pozwanej Spółki (...) postępowaniach egzekucyjnych z wniosku kilkudziesięciu wierzycieli – w tym byłych pracowników pozwanej Spółki, którzy nie otrzymali wynagrodzenia za pracę. Nawet, gdy prawo użytkowania wieczystego działki (...) oraz budynki i urządzenia stanowiące odrębną własność stały się przedmiotem egzekucji w wyniku ich zajęcia przez komornika, A. G. nie odjęła kroków do ochrony swoich praw do nieruchomości. Dopiero, gdy egzekucja prowadzona przez Komornika sądowego z nieruchomości wkroczył w fazę opisu oszacowania i pojawiło się ryzyko wyznaczenia terminu licytacji powódka wytoczyła niniejsze postępowanie wnosząc o zawieszenie egzekucji, czym zablokowała postępowania egzekucyjne. Wówczas to po kilku latach inwestowania i znoszenia egzekucji z nieruchomości zarząd pozwanej Spółki (...) wystąpił do powódki o potwierdzenie umowy z dnia 19 lutego 2003r., a A. G. odmówiła potwierdzenia czynności dokonanych przez matkę H. G., żądając wydania zbytego przedsiębiorstwa w szczególności nieruchomości.

W ocenie Sądu Okręgowego, w istocie, powództwo w niniejszej sprawie ma na celu jedynie uniknięcie egzekucji z przedmiotowych praw do nieruchomości w porozumieniu z pozwaną spółką (...). Po pierwsze kwestie potwierdzenia umowy pojawiły się między stronami z inicjatyw Komplementariusza pozwanej Spółki (...) reprezentowanej wówczas jednoosobowo przez ojca powódki K. G.. Po drugie po złożeniu przez powódkę oświadczenia o odmowie potwierdzenia umowy zbycia przedsiębiorstwa, pozwana spółka nie podjęła jakichkolwiek starań o ochronę swych praw, ale niezwłocznie uznała rację powódki i jak oświadczyła wydała przedsiębiorstwo, w tym nieruchomości A. G.. Wreszcie pomimo oświadczenia o wydaniu przedsiębiorstwa powódce i braku sporu między stronami doszło do wszczęcia przed Sądem Okręgowym w Warszawie zbędnego procesu o wydanie tegoż przedsiębiorstwa, w którym to procesie w wyniku

uznania powództwa przez pozwaną Spółkę (...) uzyskała wyrok uwzględniający powództwo, licząc na uznanie jego mocy wiążącej w niniejszym postępowaniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, skorzystanie przez A. G. z uprawnienia do odmowy potwierdzenia umów z dnia 19 lutego 2003r., pomimo akceptowania przez powódkę przez lata jej skutków majątkowych, z którą jest powiązana kapitałowo niemal w 100% jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, w szczególności z zasadą uczciwości, zaufania i pewności obrotu handlowego i zmierza do uniknięcia przez pozwaną spółkę (...), (w której powódka ma 99,9% akcji i udziału w zysku) odpowiedzialności za długi potwierdzone tytułami wykonawczymi stanowiącymi podstawę wszczęcia egzekucji przez kilkudziesięciu wierzycieli – w tym pracowników spółki, którzy nie mogą odzyskać należnych im wynagrodzeń za pracę.

W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu Okręgowego, oświadczenie powódki o odmowie potwierdzenia umowy zbycia nieruchomości nie jest wykonaniem prawa i nie korzysta z ochrony, co skutkuje brakiem podstaw do przyjęcia, że umowa z dnia 19 lutego 2003r. jest nieważna.

Żądanie wykreślenia z działu IV hipotek wskazanych w pozwie wynikało z poglądu o bezwzględnej nieważności ex tunc umowy z dnia 19 lutego 2003r. i to wobec upadku argumentacji powódki tym zakresie również podlega oddaleniu, jako bezzasadne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.